

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 786

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 20 noiembrie 2007

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 861 din 9 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 932 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 ¹ din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 864 din 9 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală	3-5	Decizia nr. 935 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	11-12
Decizia nr. 924 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 982 din 6 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 7 și 8 din Codul de procedură penală	12-13
Decizia nr. 925 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	6-7	Decizia nr. 983 din 6 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹⁸ alin. 1 din Codul de procedură penală	13-14
Decizia nr. 928 din 18 octombrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	8-9	Decizia nr. 985 din 6 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 861**

din 9 octombrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ștefan Rădulescu în Dosarul nr. 48.931/3/2005 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 48.931/3/2005, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Ștefan Rădulescu într-o cauză având ca obiect o obligație de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispoziția criticată este neconstituțională întrucât unirea excepțiilor cu fondul creează inegalități între părți în cazul în care pentru unele capete de cerere se impune timbrarea acțiunii, iar instanța amână rezolvarea problemei timbrării până la soluționarea cauzei în fond.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece soluționarea excepțiilor de procedură odată cu fondul nu creează nicio inegalitate între părțile aflate în proces.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât textul criticat conține o normă de recomandare pentru instanța de judecată în ceea ce privește ordinea de soluționare a excepțiilor, instanța trebuind să soluționeze mai întâi acele excepții care fac de prisos cercetarea fondului și tind la respingerea acțiunii.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate, instituind unele reguli privind procedura de judecată în cazul excepțiilor invocate în cadrul procesului civil, se aplică tuturor celor vizați de ipoteza normei, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

Președinții celor două Camere nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 137 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

„Instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care fac de prisos, în totul sau în parte, cercetarea în fond a pricinii.”

Excepțiile nu vor putea fi unite cu fondul decât dacă pentru judecarea lor este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu dezlegarea în fond a pricinii.”

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile de procedură criticate se înscriu în competența legiuitorului de a reglementa procedura de judecată, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, fără a încălca principiul egalității cetățenilor în fața legii. Reglementarea, instituită pentru o bună administrare a justiției, nu este de natură să creeze inegalitate între părțile din proces, dispozițiile analizate aplicându-se fără discriminare în toate cazurile și față de toate persoanele vizate de textul legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 137 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ștefan Rădulescu în Dosarul nr. 48.931/3/2005 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 864

din 9 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Poteleanu în Dosarul nr. 2.792/2/2007 (1.057/2007) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și familie.

La apelul nominal se prezintă pentru părțile citate apărătorii aleși, cu delegație la dosar. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Domnul avocat Alexandru Stan, în calitate de reprezentant al autorului excepției, solicită admiterea acesteia, arătând că textul legal criticat contravine dispozițiilor constituționale invocate, deoarece partea față de care s-a pronunțat o soluție de netrimitere în judecată nu a putut avea cunoștință de întreg materialul existent la dosar înainte de a fi sesizată instanța de judecată competentă să soluționeze o plângere potrivit procedurii stabilite de art. 278¹ din Codul de procedură penală. Așa fiind, persoana față de care s-a dispus netrimiterea în judecată dobândește în urma reanalizării soluției calitatea de inculpat, fără ca acest moment să fie precedat de prezentarea materialului de urmărire penală.

Reprezentantul părții Societatea Comercială „Tecnoarmit” — S.R.L. București solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece nu poate fi pus semnul egalității între situația juridică a unei persoane cercetate ca urmare a unei acuzații publice sau din oficiu, care implică necesitatea prezentării materialului de urmărire penală, și situația unei persoane cercetate ca urmare a unei acuzații private, condiționată de plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 760 din 11 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.792/2/2007 (1.057/2007) **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Alexandru Poteleanu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs împotriva încheierii prin care s-a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate invocată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitoare la dreptul la apărare, art. 124 alin. (2) referitoare la egalitatea, unicitatea și imparțialitatea justiției, art. 126 alin. (2) referitoare la competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, ale art. 131 referitoare la rolul Ministerului Public, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece, prin absența prezentării materialului de urmărire penală, inculpatul nu a beneficiat de toate garanțiile procesuale ca alte persoane aflate în situații similare, iar partea vătămată

devine în mod inacceptabil titularul acțiunii penale, substituindu-se rolului Ministerului Public.

Curtea de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și familie opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată deoarece dispozițiile legale criticate contravin art. 124 alin. (2) din Constituție, întrucât prin procedura reglementată justiția devine parțială. Totodată, se instituie un criteriu de discriminare între cetățeni în fața legii, discriminare ce rezultă din modul diferit în care sunt acuzați. De asemenea, prin prevederile criticate se încalcă principiul egalității armelor, justiția nemaiavând rolul unui arbitru între acuzare și apărare, ci mai degrabă atribuții ce țin mai mult de sfera unei autoinvestiri și a „tragerii la judecată”, exercitând practic funcții de acuzare în detrimentul dreptului la apărare al uneia dintre părți.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece în situația reglementată de textele legale criticate instanța nu dezleagă fondul, ci apreciază numai cu privire la legalitatea și temeinicia actului atacat, soluționarea cauzei constituind o altă etapă procesuală distinctă guvernată de regulile procedurale aplicabile judecării în primă instanță și în căile de atac.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece dispozițiile legale criticate reglementează o etapă procesuală distinctă, guvernată de regulile procedurale aplicabile judecării în primă instanță și în căile de atac, reguli cu privire la care textele invocate stabilesc în mod expres că se aplică „în mod corespunzător”. Astfel, art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală asigură posibilitatea tuturor părților de a formula apărări, de a propune probe și de a recurge la căile de atac prevăzute de lege, așadar de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil.

De altfel, întreaga procedură de soluționare a plângerilor formulate împotriva ordonanțelor sau rezoluțiilor procurorului de netrimitere în judecată se desfășoară în limitele principiilor constituționale ale îndeplinirii justiției. Împrejurarea că judecătorul investit cu soluționarea unei astfel de plângeri pronunță o încheiere prin care admite plângerea și desființează actul contestat nu constituie în sine o prezumție a imparțialității acestuia, deoarece judecata finalizată prin pronunțarea încheierii are alt obiect decât judecata fondului. În plus, după investirea instanței în condițiile impuse de textul contestat, acțiunea penală se exercită tot de procuror, care, în funcție de probe administrate și de dispozițiile aplicabile în cauză, poate să ceară condamnarea sau achitarea inculpatului ori încetarea procesului penal.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând decizia de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată*, care au următorul conținut: „*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:[...]*”

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul prevăzut în alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la același prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 172 din 22 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 22 aprilie 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată o excepție identică pentru considerentele acolo arătate, care își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de argumentele deciziei mai sus precizate, Curtea mai constată că procedura prezentării materialului de urmărire penală este specifică primei faze a procesului penal, care, spre deosebire de faza a doua, este nepublică. Acest argument are drept urmare instituirea obligativității opozabile procurorului de a chema învinuitul în cel mai important moment al urmăririi penale — trimiterea în judecată — și își găsește rațiunea tocmai în scopul asigurării învinuitului sau inculpatului a posibilității de a fi asistat de un apărător și de a dispune de timpul necesar pentru a-și pregăti apărarea. Însă procedura prezentării materialului de urmărire penală în cazul în care operează principiul oficialității nu poate fi absolutizată și extinsă și la situația în care acțiunea penală este pusă în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, urmând procedura prevăzută de art. 279 ori de art. 278¹ din Codul de procedură penală, deoarece prevederile legale criticate, după admiterea plângerii în cea din urmă situație, nu opresc persoana interesată de a lua cunoștință de întreg materialul probator existent la dosar și de a formula cereri noi în cadrul noii faze procesuale căreia i se aplică dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac prevăzute de lege.

În sfârșit, Curtea mai arată că eventualele probleme practice care s-ar fi ivit cu privire la modul de aplicare și interpretare a dispozițiilor contestate de autor au fost dezlegate de Înalta Curte de Casație și Justiție, care, prin Decizia nr. XV din 22 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 13 iunie 2006, a admis recursul în interesul legii și a stabilit că, „*în aplicarea dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, judecătorul care, prin încheiere, admite plângerea, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și reține cauza spre judecare, apreciind că probele existente la dosar sunt suficiente pentru judecarea cauzei, devine incompatibil să soluționeze fondul acesteia*”. Așa fiind, nu se poate susține că prevederile legale criticate contravin principiului dreptului oricărei persoane la un proces echitabil, instituit prin art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, la care România este parte.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Poteleanu în Dosarul nr. 2.792/2/2007 (1.057/2007) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și pentru cauze cu minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 924

din 18 octombrie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, Curtea Constituțională pronunțându-se în acest sens prin Decizia nr. 129 din 20 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 14 martie 2007.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 21 din Constituție. În acest sens, face referire la Decizia nr. 280 din 28 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 5 mai 2006, și Decizia nr. 197 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 24 aprilie 2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „*Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 183 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 24 martie

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 316/309/2007, **Judecătoria Șimleu Silvaniei a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Titina Baboi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate, prin eliminarea posibilității de a se recuza toți judecătorii unei instanțe, încalcă art. 21 din Constituție.

Judecătoria Șimleu Silvaniei apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

2006, a reținut că recuzarea nu poate fi decât individuală, și nu colectivă, și nici nu poate conduce în sistemul nostru juridic la împiedicarea tuturor judecătorilor unei instanțe de a judeca procesele cu care au fost învestiți în condițiile legii.

De asemenea, prin Decizia nr. 319 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 16 mai 2006, Curtea a statuat că, prin reglementarea criticată, legiuitorul nu a înțeles să restrângă accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Titina Baboi în Dosarul nr. 316/309/2007 al Judecătorei Șimleu Silvaniei.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 925

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Margareta Radu în Dosarul nr. 4.119/301/2007 al Judecătorei Sectorului 3 București și de Societatea Comercială „Bicks Invest” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 23.018/3/2006 al Curții de Apel București — Secția a V-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 896D/2007 și nr. 997D/2007, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

indispensabil exercitării în condiții optime a acestor drepturi constituționale.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru juridic stabilit de legiuitor cu respectarea anumitor exigențe, de natură a preveni eventualele abuzuri și tergiversarea soluționării cauzelor deduse judecății.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 997D/2007 la Dosarul nr. 896D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.119/301/2007, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Margareta Radu.

Prin Încheierea din 3 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 23.018/3/2006, **Curtea de Apel București – Secția a V-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (1) și (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bicks Invest” — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 21, art. 24 și art. 51 din Constituție.

Judecătoria Sectorului 3 București arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Curtea de Apel București – Secția a V-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului arată că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 21, art. 24 și art. 51 din Constituție. În acest sens, face referire la Decizia nr. 372 din 28 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 13 octombrie 2004, și Decizia nr. 499 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 31 ianuarie 2005.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu următorul cuprins: „(1) *Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat.*

(2) *Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, ori dacă, în cursul procesului, apar elemente care determină o valoare mai mare, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. În cazul când se micșorează valoarea pretențiilor formulate în acțiune sau în cerere, după ce a fost înregistrată, taxa judiciară*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Margareta Radu în Dosarul nr. 4.119/301/2007 al Judecătoriei Sectorului 3 București și de Societatea Comercială „Bicks Invest” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 23.018/3/2006 al Curții de Apel București – Secția a V-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

de timbru se percepe la valoarea inițială, fără a se ține seama de reducerea ulterioară.

(3) *Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.*

(4) *Dacă în momentul înregistrării sale acțiunea sau cererea a fost taxată corespunzător obiectului său inițial, dar a fost modificată ulterior, ea nu va putea fi anulată integral, ci va trebui soluționată, în limitele în care taxa judiciară de timbru s-a plătit în mod legal.*

(5) *În situația în care instanța judecătorească investită cu soluționarea unei căi de atac ordinare sau extraordinare constată că în fazele procesuale anterioare taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, va dispune obligarea părții la plata taxelor judiciare de timbru aferente, dispozitivul hotărârii constituind titlu executoriu. Executarea silită a hotărârii se va efectua prin organele de executare ale unităților teritoriale subordonate Ministerului Finanțelor Publice în a căror rază teritorială își are domiciliul sau sediul debitorul, potrivit legislației privind executarea silită a creanțelor bugetare.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 referitoare la dreptul la apărare și art. 51 referitoare la dreptul de petiționare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 20 din Legea nr. 146/1997 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 65 din 11 aprilie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 13 septembrie 2000, și Decizia nr. 87 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 1 aprilie 2003, Curtea a stabilit că accesul liber la justiție nu înseamnă gratuitate. Nici o dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuate de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit Constituției, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 928

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (4)
din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Gabor Teodor Tiberiu Florian în Dosarul nr. 2.222.386/111/2001 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că dispozițiile legale criticate nu încalcă niciunul din textele constituționale invocate. Totodată, se arată că prevederile art. 31 din Constituție nu sunt incidente în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.222.386/111/2001, **Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (4) din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de Gabor Teodor Tiberiu Florian în cauza ce are ca obiect judecarea cererii de reorganizare judiciară și faliment formulată de Libra Bank — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (1) și (2), art. 21 și art. 24 din Constituție, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Se susține că dispozițiile legale criticate, potrivit cărora, din momentul publicării, toate părțile interesate vor fi socotite că au cunoștință de planul de insolvență și de data de exprimare a votului, îngrădesc creditorilor și debitorului posibilitatea de a afla despre anunț și, ca urmare, dreptul de a-și exprima voturile cu privire la planul de reorganizare.

Tribunalul Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată întrucât nu se încalcă niciunul din textele constituționale invocate, în condițiile în care legiuitorul are dreptul de a institui anumite măsuri în vederea realizării procedurii insolvenței.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, legiuitorul având competența exclusivă de a stabili

normele de procedură și competență care reclamă o reglementare specifică.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, apreciind că acesta nu îngrădește accesul la justiție. Totodată, părțile interesate pot beneficia de toate garanțiile menite să le asigure dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil, precum și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 99 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, dispoziții care au următorul cuprins: *„Din momentul publicării, toate părțile interesate vor fi socotite că au cunoștință de plan și de data de exprimare a votului. În toate cazurile, debitorul va asigura posibilitatea consultării planului la sediul său, pe cheltuiala solicitantului.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (1) și (2) referitoare la tratatele internaționale cu privire la drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 31 alin. (1) și (2) privind dreptul la informație, precum și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care reglementează dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitatea, Curtea constată următoarele:

Art. 99 alin. (4) din Legea nr. 85/2006, criticat pentru neconstituționalitate, prevede că, din momentul publicării planului de reorganizare în Buletinul procedurilor de insolvență, toate părțile interesate vor fi socotite că au cunoștință de plan și de data de exprimare a votului. Această prezumție legală nu încalcă dreptul persoanelor interesate de a avea acces la justiție ori dreptul la un proces echitabil. Astfel, art. 6 din Legea nr. 85/2006 menționează că toate procedurile prevăzute de prezenta lege sunt de competența tribunalului în a cărui rază teritorială își are sediul debitorul, astfel cum figurează acesta în registrul comerțului, respectiv în registrul societăților agricole sau în registrul asociațiilor și fundațiilor, și sunt exercitate de un judecător-sindic. Totodată, art. 7 alin. (1) din lege prevede că *„citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces, al căror*

sediul, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Buletinul procedurilor de insolvență va fi realizat și în formă electronică”.

În plus, dispozițiile art. 98 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 85/2006 reglementează obligativitatea comunicării câte unei copii de pe planul propus debitorului, prin administratorul special, administratorului judiciar și comitetului creditorilor.

În consecință, Curtea reține că în cadrul acestor proceduri părțile interesate nu numai că au acces la justiție, dar beneficiază pe tot parcursul desfășurării procesului de toate garanțiile menite să le asigure dreptul la apărare, precum și dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil.

De asemenea, prevederea că „debitorul va asigura posibilitatea consultării planului la sediul său” nu restricționează

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (4) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Gabor Teodor Tiberiu Florian în Dosarul nr. 2.222.386/111/2001 al Tribunalului Bihor — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 932

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Luiza Jenica Enache și Maria Ichim în Dosarul nr. 1.409/299/2007 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal răspunde Luiza Jenica Enache, asistată de avocat Mihaela Catea, cu împuternicire avocațială depusă în ședință, precum și Maria Ichim, reprezentată de același avocat, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, apărătorul autorilor excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia deoarece textele criticate instituie discriminări în ceea ce privește atât momentul, cât și efectele exercitării căii de atac împotriva încheierilor asupra suspendării procesului civil. Depune Sentința civilă nr. 7.007 din 4 mai 2007 a Judecătoria Sectorului 1 București și Decizia civilă nr. 1.080A din 27 septembrie 2007 a Tribunalului București — Secția a III-a civilă, arătând că instanța de judecată în mod nejustificat nu a suspendat cauza în baza art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, iar împotriva acestei soluții nu poate face recurs în mod separat.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată întrucât partea nemulțumită poate exercita calea de atac odată cu fondul.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.409/299/2007, **Judecătoria Sectorului 1 București a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă. Excepția a fost ridicată de Luiza Jenica Enache și Maria Ichim, pârâte într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale întrucât îi privează de posibilitatea de a ataca cu recurs, în mod separat, încheierea prin care li s-a respins cererea de suspendare a procesului.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece soluția reglementată prin textul de lege atacat a fost prevăzută de legiuitor pentru a nu permite tergiversarea de către părți a soluționării cauzei.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prin referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece textul criticat nu conține nicio dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, pentru asigurarea celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, făcând referire și la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Luiza Jenica Enache și Maria Ichim în Dosarul nr. 1.409/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

„Asupra suspendării judecării procesului, instanța se va pronunța prin încheiere care poate fi atacată cu recurs în mod separat, cu excepția celor pronunțate în recurs.

Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării procesului, atât împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării Constituției, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind egalitatea și la ale art. 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, referitoare la egalitate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 865 din 28 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 22 ianuarie 2007, s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă – raportate la aceleași prevederi din Constituție și din actele internaționale ca și cele invocate în cauza de față —, constatând că textul criticat nu conține nicio dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit — constând în aceea că numai încheierea prin care s-a dispus suspendarea judecării poate fi atacată cu recurs separat, în vreme ce încheierea prin care s-a respins cererea de suspendare poate fi atacată doar o dată cu fondul — fiind condiționat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, ambele fiind determinate de asigurarea celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Totodată, chiar dacă încheierea de respingere a cererii de suspendare nu poate fi atacată cu recurs separat, ea poate fi atacată odată cu fondul, potrivit prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care constituie reglementarea de drept comun în materie.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Totodată, Curtea reține că susținerile autorilor excepției, referitoare la faptul că instanța de judecată în mod greșit nu a suspendat cauza, în baza art. 244 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă, nu pot fi primite întrucât acestea reprezintă aspecte de aplicare a legii, ce intră în competența instanțelor de judecată, eventualele erori putând fi remediate prin intermediul căilor de atac.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 935

din 18 octombrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997
privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 917/108/2007 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 917/108/2007, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Faur Nistor Isai.

În motivarea excepției de neconstituționalitate formulată în fața instanței de judecată, autorul acesteia susține că dispozițiile Legii nr. 146/1997 contravin prevederilor art. 1, 11, 21, 24, 51, 52 și 53 din Constituție, fără a arăta în ce mod.

Tribunalul Arad — Secția civilă arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că dispozițiile Legii nr. 146/1997, în întregul său, dar și pe articole, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională. Astfel, prin Decizia nr. 343 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 5 noiembrie 2003, și Decizia nr. 422 din 13 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 19 decembrie 2003, Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate neîntemeiate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 453 din 20 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 21 octombrie 2005, și Decizia nr. 423 din 21 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 14 ianuarie 2005, statuând că dispozițiile Legii nr. 146/1997 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 referitoare la statul român, art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare, ale art. 51 referitoare la dreptul de petiționare, ale art. 52 referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile Legii nr. 146/1997, în întregul său, dar și pe articole, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 453 din 20 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 21 octombrie 2005, Curtea a statuat că accesul liber la justiție nu înseamnă că acesta trebuie să fie în toate cazurile gratuit și în acest sens s-a reținut că art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și echitabil ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile Legii nr. 146/1997 nu aduc atingere statului de drept, democratic și social, demnității omului, drepturilor și libertăților cetățenilor sau altor valori supreme garantate prin Legea fundamentală. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 51 din Constituție, Curtea a observat că aceste dispoziții constituționale se referă la dreptul la petiționare, care este diferit de dreptul de a introduce acțiuni la instanțele judecătorești, statuând în jurisprudența sa în materie că sesizarea instanțelor judecătorești pentru valorificarea unui drept sau pentru realizarea unui interes care se poate obține numai pe calea justiției nu reprezintă un aspect al dreptului de petiționare. Dreptul de petiționare se referă la cererile, reclamațiile, sesizările și propunerile în legătură cu rezolvarea unor probleme personale sau de grup ce nu presupun calea justiției și la care autoritățile publice au obligația de a răspunde în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii, în timp ce cererile de chemare în judecată se soluționează după reguli specifice activității de judecată.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea reține că acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

De asemenea, prin Decizia nr. 262 din 17 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 620 din 8 iulie 2004, Curtea a statuat că dispozițiile Legii nr. 146/1997 nu contravin prevederilor art. 24 din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să atârte soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 917/108/2007 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 982

din 6 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și 8 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și 8 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Văleanu în Dosarul nr. 17.703/300/2006 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 17.703/300/2006, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și 8 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Vasile Văleanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 și 8 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale întrucât judecătorul nu poate administra ca probe decât înscrisuri noi, probe ce nu pot conduce întotdeauna la schimbarea rezoluției atacate, respectiv la garantarea dreptului la un proces echitabil. În ceea ce privește prevederile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, autorul excepției a învederat că, în aprecierea sa, acestea limitează posibilitatea de decizie pentru judecător, care nu mai poate pronunța o soluție într-un termen rezonabil.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 7 și 8 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: „*Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.*

Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) *respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;*

b) *admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis*

cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;

c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate formulată, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, prin raportare la același text constituțional, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 354 din 23 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 19 octombrie 2004, precum și prin Decizia nr. 412 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.041 din 10 noiembrie 2004, statuând că aceste dispoziții sunt constituționale.

Curtea a reținut că limitarea mijloacelor de probă care pot fi administrate la judecarea plângerii împotriva rezoluțiilor sau a ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată, realizată prin dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, este justificată având în vedere natura juridică a acestei plângeri, care nu vizează judecarea propriu-zisă a cauzei penale, ci constituie un mijloc procedural prin care se realizează un examen al rezoluției sau al ordonanței procurorului atacate, sub aspectul legalității acesteia. Ca urmare, este firesc ca în vederea soluționării plângerii instanța să verifice, pe baza lucrărilor și a materialului existente în dosarul cauzei, care au fost avute în vedere de procuror la emiterea ordonanței sau a rezoluției de netrimiteră în judecată atacate, dacă această soluție a fost sau nu dispusă cu respectarea dispozițiilor legale.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 și 8 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vasile Văleanu în Dosarul nr. 17.703/300/2006 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 983

din 6 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁸ alin. 1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Așa fiind, nu poate fi primită critica potrivit căreia dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală încalcă dreptul de acces liber la justiție, plângerea reglementată de dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală fiind în sine o garanție a realizării acestui drept.

De asemenea, Curtea a reținut că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la un proces echitabil, astfel cum este acesta consfințit de prevederile constituționale și de reglementările internaționale, petentul având deplina libertate de a demonstra în fața instanței de judecată nelegalitatea actului atacat, în raport cu lucrările și materialul din dosarul cauzei, precum și posibilitatea prezentării unor probe suplimentare față de cele deja administrate, respectiv „înscrisuri noi”.

Plângerea prevăzută de art. 278¹ din Codul de procedură penală a fost concepută de legiuitor ca o cale de atac în cadrul căreia instanța analizează legalitatea și temeinicia ordonanței sau a rezoluției procurorului, așa încât este firesc ca instanța de judecată, cu ocazia soluționării acesteia, să se raporteze la „lucrările și materialele din dosarul cauzei” care au fost avute în vedere de către procuror și pe care se întemeiază soluția.

Dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, de asemenea, au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin deciziile nr. 228 din 7 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 13 aprilie 2006, și nr. 508 din 18 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.135 din 1 decembrie 2004, Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 aprilie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 4.795/86/2006, **Tribunalul Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁸ alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Corina Dodoiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul legal criticat obligă judecătorul instanței de rejudecare să se conformeze hotărârii instanței de recurs. Or, dacă judecătorii, indiferent de nivelul instanței, sunt independenți și se supun numai legii, ar trebui să nu existe o asemenea reglementare care să primeze în detrimentul principiului constituțional enunțat.

Tribunalul Suceava — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹⁸ alin. 1 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Limitele rejudecării*, care au următorul conținut: *„Instanța de rejudecare trebuie să se conformeze instanței de recurs, în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la soluționarea recursului.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 124 alin. (3) referitoare la independența judecătorilor, care se supun numai legii.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹⁸ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Corina Dodoiu în Dosarul nr. 4.795/86/2006 al Tribunalului Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 124 alin. (3) din Constituție consacră principiul independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii.

Acest principiu inerent separației puterilor în stat asigură judecătorilor libertatea de a soluționa numai pe baza legii cazurile cu care sunt învestiți și totodată el are semnificația faptului că judecătorii nu pot fi supuși niciunei ingerințe din partea celorlalte autorități publice.

Curtea constată că din conținutul dispoziției legale criticate pentru neconstituționalitate nu rezultă posibilitatea exercitării unei atare ingerințe.

În ceea ce privește controlul judiciar ce se exercită de către instanțele care soluționează căile de atac asupra instanțelor care au pronunțat hotărârile atacate, se reține că acest control nu reprezintă o limitare a independenței judecătorilor deoarece el este întotdeauna posterior și nu are, în consecință, cum să îi influențeze pe judecătorii care au pronunțat hotărârile supuse controlului.

Îndrumările date de instanța de recurs sunt obligatorii pentru judecătorii fondului numai în privința rezolvărilor de drept, precum și în privința necesității administrării unor probe. Aceste îndrumări sunt date în cadrul activității cu caracter jurisdicțional a instanțelor de recurs, pe cale de hotărâri pronunțate în urma dezbaterilor contradictorii, și nu au nimic comun cu situația nepermisă când, pe cale administrativă, ierarhică, un judecător ar primi indicații asupra modului în care trebuie să judece un anumit proces. Independența judecătorului fondului nu este știrbită prin faptul că, rejudecând cauza, adoptă rezolvarea în drept stabilită de instanța de recurs, deoarece prin aceasta el nu se supune voinței unei autorități lipsite de competență jurisdicțională, ci se conformează îndrumărilor obligatorii date de instanța de control judiciar, în aceeași cauză și în limitele competenței stabilite prin lege.

Pe de altă parte, Curtea observă că instituția controlului judiciar își găsește reazemul constituțional în dispozițiile art. 129 din Legea fundamentală, potrivit cărora, *„împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*.

Prin dispozițiile art. 385¹⁸ alin. 1 din Codul de procedură penală se dă eficiență textului constituțional citat, dat fiind că fără obligativitatea îndrumărilor date de către instanța de control judiciar judecătorilor fondului nu s-ar putea realiza finalitatea controlului, de asigurare a soluționării temeinice și legale a cauzelor. Dacă judecătorii de la instanța de fond nu ar fi obligați să se supună îndrumărilor instanței de apel sau de recurs, putând reitera erorile comise prin soluția ce a fost desființată, s-ar ajunge la exercitarea repetată a căilor de atac și la prelungirea duratei soluționării cauzelor în mod nepermis și astfel s-ar încălca cerința soluționării proceselor într-un „termen rezonabil”, prevăzută la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens, s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 561 din 6 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 11 august 2006, ale cărei considerente sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 985

din 6 noiembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Malcinschi în Dosarul nr. 3.960/86/2006 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă curții că partea Gheorghe Antonescu a formulat concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată.

Având cuvântul, autorul excepției solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată, reiterând pe larg motivele expuse în fața instanței de fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate în motivarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.960/86/2006, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Viorel Malcinschi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că, potrivit dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, instanța poate pune în mișcare acțiunea penală prin încheiere de ședință, ceea ce, în opinia sa, face ca instanța de judecată să cumuleze funcția de acuzare cu cea de judecată. De asemenea, arată că prin dispozițiile art. 278¹ alin. 9 din Codul de procedură penală se încalcă principiul oficialității procesului penal.

Curtea de Apel Suceava — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate

nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, susținerile autorului excepției, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, care au următorul cuprins: „*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:[...] c) admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.*

În cazul prevăzut în alin. 8 lit. c), actul de sesizare a instanței îl constituie plângerea persoanei la care se referă alin. 1.”

Autorul excepției consideră că prevederile legale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 124 privind „*Înfăptuirea justiției*” și în art. 131 privind „*Rolul Ministerului Public*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că soluționarea fondului cauzei, în situația în care instanța, în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată, reținând cauza spre judecare, constituie o etapă procesuală distinctă, guvernată de regulile procedurale aplicabile judecării în primă instanță și în căile de atac, reguli cu privire la care textele criticate stabilesc în mod expres că se aplică „*în mod corespunzător*”. Statuând în sensul celor arătate, dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală asigură posibilitatea părților de a formula apărări, de a propune probe și de a recurge la căile de atac prevăzute de lege, așadar de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează un proces echitabil, în deplină concordanță cu prevederile constituționale.

Pentru motivele învederate nu poate fi reținută nici pretinsa încălcare, prin textele de lege criticate, a prevederilor art. 124 din Legea fundamentală, prin care se consacră principiile înfăptuirii justiției. Aceasta, întrucât întreaga procedură de soluționare a plângerilor împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată, în toate cele trei ipoteze prevăzute de dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, se desfășoară în limitele acestor principii constituționale.

Faptul că judecătorul investit cu soluționarea plângerii întemeiate pe dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură

penală pronunță o încheiere prin care admite plângerea și desființează rezoluția sau ordonanța atacată nu constituie în sine o prezumție a lipsei imparțialității acestuia la soluționarea fondului cauzei, atunci când o reține spre judecare, în temeiul 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, câtă vreme, așa cum s-a arătat, judecata finalizată prin pronunțarea încheierii de admitere a plângerii are alt obiect decât judecata fondului cauzei. În plus, după investirea instanței în condițiile prevăzute de art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, acțiunea penală se exercită tot de către procuror, care, în funcție de probele administrate și de dispozițiile legale aplicabile în cauză, poate să ceară condamnarea inculpatului, achitarea acestuia sau încetarea procesului penal. Așa fiind, nu se poate susține că prin admiterea plângerii reglementate de art. 278¹ din Codul de procedură penală se realizează o substituție a Ministerului Public de către instanța de judecată, în contradicție cu principiul imparțialității justiției. De altfel, Curtea Constituțională a statuat în acest sens, prin Decizia nr. 172 din 22 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 22 aprilie 2005, că „judecarea cauzei de către instanță după desființarea rezoluției sau ordonanței de netrimiteri în judecată implică participarea procurorului la judecarea cauzei în calitate de titular al acțiunii publice și exercitarea tuturor atribuțiilor decurgând din această calitate”. Drept urmare, instanța nici în judecarea plângerii și nici în judecarea în fond a cauzei nu îndeplinește acte de urmărire penală specifice fazei urmăririi penale și procurorului, ci numai acte de judecată și dă numai soluții judiciare de competența instanței, a judecătorului. Administrarea de probe noi, refacerea

probelor administrate de procuror nu sunt acte de urmărire penală, ci acte judiciare, prevăzute de lege pentru stabilirea adevărului și a elementelor răspunderii penale — pentru a da o hotărâre temeinică și legală. De altfel, dispozițiile privind judecarea în primă instanță și în căile de atac aplicându-se în mod corespunzător și în ipoteza soluționării cauzei după admiterea plângerii și desființarea actului atacat, judecătorul are posibilitatea să își manifeste rolul activ și să efectueze o cercetare judecătorească eficientă în vederea aflării adevărului, nefiind afectate în niciun fel garanțiile de independență și imparțialitate a justiției consacrate de art. 124 din Legea fundamentală.

De asemenea, faptul că, în conformitate cu dispozițiile alin. 9 al art. 278¹ din Codul de procedură penală, în situația admiterii plângerii cu reținerea cauzei spre judecare, actul de sesizare al instanței îl constituie plângerea persoanei, iar nu rechizitoriul procurorului, este determinat de specificul acestei căi de atac, care vizează chiar actele procurorului de netrimiteri în judecată și nu încalcă dispozițiile art. 124 și art. 131 din Constituție.

În sfârșit, Curtea reține că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa asupra constituționalității art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală, în acest sens fiind Decizia nr. 73 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 10 martie 2005. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) și alin. 9 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Malcinschi în Dosarul nr. 3.960/86/2006 al Curții de Apel Suceava — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 157637